

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40262

Besvarelse af spørgsmål nr. 52 af 24. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 52:

”Ministeren afviser i såvel lovforslagets bemærkninger som i høringsnotatet at udstrække den foreslåede ændring af retsplejelovens § 783 til at gælde generelt med henvisning til, at ændringen har principiel karakter og bør overvejes i en bredere sammenhæng. Ministeren bedes tilsende udvalget en redegørelse for, hvilke principielle overvejelser ministeren henviser til.”

Svar:

1. Efter bestemmelsen i retsplejelovens § 783, stk. 1, 1. pkt., sker indgreb i meddelelseshemmeligheden, herunder telefonaflytning og teleoplysning, efter rettens kendelse.

Det følger af § 783, stk. 1, 2. pkt., at der i en kendelse om telefonaflytning og teleoplysning skal anføres de telefonnumre, som indgrebet angår.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 13, er baggrunden for den gældende ordning et hensyn til, at den bemyndigelse, som rettens kendelse giver politiet, skal være præcist afgrænset. Herved undgås det, at der opstår tvivl om, hvorvidt politiet har holdt sig inden for de grænser, som retten har fastsat. Der henvises nærmere til pkt. 4.1.2. og 4.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det nævnte hensyn har efter Justitsministeriets opfattelse betydelig principiel vægt.

Heroverfor står imidlertid, at den teknologiske udvikling på området i stigende grad vanskeliggør politiets efterforskning, ligesom den gældende ordning efter omstændighederne kan medføre en meget væsentlig ressourcemæssig belastning af såvel politiet som domstolene. Den gældende ordning fører således bl.a. til, at politiet (enten forudgående eller efterfølgende, hvis aflytningen

er foretaget på øjemedet) må indhente en ny retskendelse hver gang, man bliver bekendt med, at en mistænkt (på ny) har skiftet mobiltelefon.

Særligt med hensyn til terrorområdet er det som omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger Politiets Efterretningstjenestes erfaring, at de kredse, der mistænkes for forbindelse med mulig terrorvirksomhed, i væsentlig grad søger at udnytte den teknologiske udvikling inden for tele- og internetkommunikation til at undgå overvågning fra myndighedernes side.

Dette er baggrunden for, at der med lovforslagets § 2, nr. 4, om kendelse ”på person” foreslås indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der i en retskendelse om telefonaflytning og teleoplysning i forbindelse med efterforskning af en overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 i stedet for bestemte telefonnumre kan anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte).

Bestemmelsen bygger således på en mere principiel afvejning af bl.a. de nævnte hensyn. Dette er baggrunden for, at det i lovforslagets almindelige bemærkninger (pkt. 4.2.2.) er anført, at den foreslåede ændring kan siges at have en vis principiel karakter.

2. Som det fremgår, er den foreslåede ændring begrundet i den teknologiske udvikling og herunder i de forhold, der gør sig gældende særligt på terrorområdet.

Det tilføjes i den forbindelse, at bl.a. Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Politidirektøren i København og Politimesterforeningen i deres høringssvar har anbefalet, at den foreslåede ordning ikke begrænses til at angå efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13. Som det fremgår af pkt. 5 i den kommenterede høringsoversigt, er det Justitsministeriets opfattelse, at en mere generel ændring på området i givet fald må tages op til nærmere overvejelse på et senere tidspunkt.